

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Krajského soudu v Plzni** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Tachově** a dalších účastníků sporu vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 89/2015, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 5. 2. 2014, čj. VVŽÚ/390/14, sp. zn. ZN/2513/VVŽÚ/13: žalobce **J. P.**, zastoupený JUDr. Milanem Kestlem, advokátem se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, a žalovaného **Krajského úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 89/2015, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 5. 2. 2014, čj. VVŽÚ/390/14, sp. zn. ZN/2513/VVŽÚ/13, **je soud v občanském soudním řízení.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Tachově ze dne 5. 6. 2015, čj. 7 C 62/2014 - 17, **se z r u š u j e.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 31. 7. 2015 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Krajský soud v Plzni domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o některých kompetenčních sporech, který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Tachově ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 A 89/2015 o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen „žalovaný“) ze dne 5. 2. 2014 označenému v záhlaví tohoto usnesení.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Městský úřad Stříbro vydal dne 5. 11. 2013 rozhodnutí čj. 238/SEK/2013, kterým na základě žádosti Ing. M. Š. na ochranu pokojného stavu podle § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z. z roku 1964“), uložil žalobci obnovit

předešlý pokojný stav, a to odstranit zdivo zazděných vstupních vchodových dveří a obnovit přístup do objektu bývalé sýpky ze dvora nemovitosti č. p. 21 v obci S.

Žalovaný vydal dne 5. 2. 2014 rozhodnutí o odvolání žalobce, kterým pouze formálně upravil výrok Městského úřadu Stříbro, povinnost uloženou žalobci však nezměnil. Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žalobce zazdil dveře do bývalé sýpky, neboť ho pobouřilo jednání Ing. Š. vůči bratrovi žalobce a domnívá se, že obvodová zeď sýpky tvoří hranici jeho pozemku. Ing. Š. bývalou sýpku užíval jako vlastník pozemku, z něhož je k bývalé sýpce přístup, stejně jako sýpku užívali předchozí vlastníci téhož pozemku.

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud žalobu usnesením ze dne 31. 3. 2014, čj. 30 A 27/2014 - 16, odmítl. Odkázal mimo jiné na usnesení zvláštního senátu ze dne 8. 10. 2008, čj. Konf 8/2008 - 4, podle něhož je rozhodování správního orgánu podle § 5 o. z. z roku 1964 rozhodováním ve věcech soukromoprávních, žalobce se tedy může obrátit na soud v občanském soudním řízení podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

Žalobce na základě poučení Krajského soudu v Plzni podal žalobu u Okresního soudu v Tachově, tj. soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení.

Okresní soud v Tachově usnesením ze dne 5. 6. 2015, čj. 7 C 62/2014 - 17, vyslovil svou věcnou nepřislušnost k projednání věci a rozhodl, že věc bude postoupena Krajskému soudu v Plzni. Upozornil, že žalobce v žalobě odkázal na § 65 s. ř. s. Uvedl, že pokud soud rozhodující v občanském soudním řízení dospěje k závěru, že věc má být projednána soudy ve správním soudnictví, rozhodne buď o vyslovení své věcné nepřislušnosti a postoupení věci soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví, nebo rozhodne o zastavení řízení. Proto rozhodl o své věcné nepřislušnosti a postoupení věci Krajskému soudu v Plzni.

Krajský soud v Plzni po postoupení věci podal zvláštnímu senátu návrh na zahájení řízení o záporném kompetenčním sporu. S odkazem na své předchozí usnesení o odmítnutí věci měl krajský soud za to, že rozhodování o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů o ochraně pokojného stavu podle § 5 o. z. z roku 1964 není svěřeno soudům rozhodujícím ve správním soudnictví.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi Krajským soudem v Plzni rozhodujícím ve věcech správního soudnictví a Okresním soudem v Tachově rozhodujícím v občanském soudním řízení se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Krajský soud v Plzni rozhodující ve správním soudnictví popřel svou pravomoc rozhodnout věc. Následně i Okresní soud v Tachově v řízení podle části páté o. s. ř. popřel svou pravomoc rozhodnout věc. Krajský soud v Plzni rozhodující ve správním soudnictví popírá svou pravomoc rozhodnout věc po jejím postoupení. Ve věci se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zvláštní senát zákonem o některých kompetenčních sporech.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

V předložené věci je sporná povaha rozhodnutí vydaného podle § 5 o. z. z roku 1964.

Touto problematikou se zvláštní senát již zabýval v usnesení ze dne 8. 10. 2008, čj. Konf 8/2008 - 4, na něž odkázal i Krajský soud v Plzni ve svém předchozím usnesení o odmítnutí věci a následně v návrhu podaném zvláštnímu senátu.

Zvláštní senát v uvedeném usnesení vyslovil, že již ze systematického zařazení § 5 o. z. z roku 1964 je patrné, že ochrany se zde má dostat právům z občanskoprávních vztahů (§ 1 o. z. z roku 1964), nikoli veřejným subjektivním právům ve smyslu § 2 s. ř. s. (srov. k tomu též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2006, čj. 8 As 2/2005 - 32, nálezný Ústavního soudu ze dne 4. 6. 1998, sp. zn. III. ÚS 142/98, a stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2003, sp. zn. Pl. ÚS st. 18/03). Zmiňuje-li se § 5 o. z. z roku 1964 o nedotčeném právu domáhat se ochrany u soudu, má se tím na mysli soud v občanském soudním řízení, jednající podle části třetí o. s. ř., jemuž pravidelně přísluší poskytovat ochranu soukromým právům (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Tento soud by pak v projednávané věci – stejně jako správní orgán poskytující předběžnou ochranu podle § 5 o. z. z roku 1964 – posuzoval střet dvou soukromých práv, práv vlastnických. Pokud však již v soukromoprávní věci rozhodl na základě speciálního kompetenčního ustanovení § 5 o. z. z roku 1964 správní orgán, může se žalobce obrátit na soud v občanském soudním řízení rozhodující podle části páté o. s. ř., který pak znovu uváží, zda došlo k zásahu do pokojného stavu, a zda je na místě zásah zakázat nebo uložit obnovení předešlého stavu.

Se závěry uvedenými v usnesení zvláštního senátu čj. Konf 8/2008 - 4 se zvláštní senát i v předložené věci ztotožnil a neshledal důvod se od nich jakýmkoliv způsobem odchýlit. V podrobnostech proto odkazuje na odůvodnění zmiňovaného usnesení (dostupné na www.nssoud.cz). Zvláštní senát podotýká, že na předložený kompetenční spor nemá žádný vliv ani přijetí zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Přijetí tohoto zákona, který již ochranu pokojného stavu správními orgány nesvěřuje, nemohlo ovlivnit posouzení povahy rozhodnutí, které již správní orgán vydal podle § 5 o. z. z roku 1964, ve vztahu k tomu, která větev soudnictví má takové rozhodnutí správního orgánu přezkoumávat (§ 3031 o. z. z roku 2012).

Zvláštní senát tedy i v předložené věci rozhodl, že příslušným rozhodnout je soud rozhodující v občanském soudním řízení (§ 5 odst. 1 zákona o některých kompetenčních sporech).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Tachově ze dne 5. 6. 2015, čj. 7 C 62/2014 - 17, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení,

v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Tachově pokračovat v řízení o žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. listopadu 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu